

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 8Co/121/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118368968
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Fil'akovský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:6118368968.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Fil'akovského a sudcov JUDr. Branislava Brezu a JUDr. Anny Kovalovej v spore žalobcu: BENCONT COLLECTION, a.s., so sídlom Vajnorská 100/A, 831 04 Bratislava, IČO: 47 967 692, proti žalovanej: G. P., nar. XX.X.XXXX, Y. XX, XXX XX Z., právne zastúpená: JUDr. Vlasta Pastorková, advokát, Strojárska 3998, 069 01 Snina, o zaplatenie 858,76 eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Humenné č.k. 15Csp/48/2019-81 zo dňa 2. mája 2019, takto jednohlasne

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok.

Žalovaná má voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Humenné (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom rozhodol tak, že:

„I. Žalobu zamieta.

II. Žalovanému priznáva náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100 % s tým, že o výške náhrady trov konania bude rozhodnuté súdom prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.“

2. Rozhodnutie právne odôvodnil okrem iného ustanovením § 52 odsek 1, 2, § 53 odsek 1, 2, § 54a, § 101, § 112 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“).

3. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že žalobca sa žalobou podanou na Okresnom súde Banská Bystrica dňa 2.4.2019 domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť mu sumu 858,76 eur spolu s úrokom z omeškania 10 % p.a. ročne zo sumy 858,76 eur od 15.12.2014 do zaplatenia, zmluvné úroky 23 % p.a. zo sumy 858,76 eur od 15.12.2014 do zaplatenia a nahradiť trovy konania.

4. Svoju žalobu žalobca odôvodnil tým, že dňa 8.10.2007 bola medzi veriteľom Poštová banka, a.s. a žalovaným uzavretá zmluva o úvere č. XXXXXXXXXXX, ktorej súčasťou sú Všeobecné obchodné podmienky pre úver. Na základe zmluvy bol žalovanému poskytnutý úver 995,82 eur. Žalovaný sa podľa zmluvy zaviazal vrátiť poskytnuté prostriedky v splátkach s lehotou splatnosti dohodnutou v zmluve. Žalovaný splatil svoj záväzok čiastočne a platby a ich započítanie je v listine „Aktuálny stav úveru“. V zmysle obchodných podmienok pre úver, ak sa žalovaný dostal do omeškania, vznikol žalobcovi nárok požadovať od dlžníka predčasné splatenie úveru vrátane príslušenstva. Žalovaný ani po výzve zo strany banky nezaplatil dlžnú pohľadávku. V konaní je voči žalovanému uplatňovaná nesplatená istina úveru, ako aj zmluvné úroky vo výške 23 % a úroky z omeškania vo výške 10 %. Úroky sú uplatňované odo dňa nadobudnutia pohľadávky od pôvodného veriteľa titulom postúpenia od 15.12.2014. Úhrady

realizované žalovaným boli započítané na úroky od dátumu poslednej platby, ktoré si žalobca v konaní neuplatňuje. Pohľadávka voči žalovanému bola postúpená zmluvou o postúpení pohľadávok dňa 15.12.2010 od Poštovej banky, a.s. na BOSSNUT INVESTMENTS LIMITEDA. Dňa 24.2.2011 od BOSSNUT INVESTMENTS LIMITEDA na PRO CIVITAS s.r.o. Dňa 15.12.2014 od PRO CIVITAS s.r.o. na žalobcu BENCONT INVESTMENTS, s.r.o. ako postupníkom. Pohľadávka voči žalovanému bola už súdne uplatňovaná na rozhodcovskom súde, no návrh na vykonanie exekúcie právoplatného rozsudku a žiadosť o vydanie poverenia bola právoplatne zamietnutá. Znemožnila sa tým vymožitelnosť práva žalobcu. Upozornil na rozhodovaciu prax súdov v obdobných nárokoch. Žalovaný neuhradil dlžnú sumu ani po výzve.

5. Okresný súd Banská Bystrica vydal platobný rozkaz dňa 6.2.2019, proti ktorému podal žalovaný odpor, v ktorom uviedol, že namieta aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu, keďže zmluva o postúpení pohľadávok bola súčasťou žaloby bez bližšej špecifikácie pohľadávky voči žalovanému. Zároveň vzniesol námietku premlčania, keďže podľa nálezu Ústavného súdu SR, sp. zn. II ÚS 149/2018 8. marca 2018 nie je možné uvažovať o zastavení plynutia premlčacej doby za čas, keď žalobca uplatnil nárok na rozhodcovskom súde a potom neúspešne v exekučnom konaní.

6. Vo vyjadrení zo dňa 20.3.2019 žalobca uviedol, že ku každej zmluve o postúpení pohľadávok je príloha, ktorú tvorí zoznam všetkých postúpených pohľadávok a priložiť celý viac ako 100 stranový zoznam pohľadávok týkajúci sa iných pohľadávok nie je potrebné priložiť na preukázanie postúpenia žalovanej pohľadávky. Zoznam obsahuje aj osobné údaje o iných dlžníkoch žalobcu a žalobca nemôže poskytnúť tretím osobám údaje bez ich súhlasu. Nakoľko sa žalobca nedomohol svojho práva v exekučnom konaní, podal žalobu na upomínacie konanie. Dátum vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru nastal dňa 2.10.2008 a žaloba na rozhodcovský súd bola podaná vo všeobecnej trojročnej premlčacej dobe. Žalobca ako veriteľ postupoval pri uplatnení a vymáhaní svojej pohľadávky podľa platných noriem a právne aprobovaným spôsobom, sa dostal do situácie, že sú popreté jeho legitímne očakávania. Dátum vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru nastal dňa 2.10.2008 a žaloba bola podaná vo všeobecnej trojročnej premlčacej dobe. Podaním žaloby na rozhodcovský súd prestala premlčacia doba plynúť, a to počas vedeného rozhodcovského konania a následne v období keď veriteľ - oprávnený podal návrh na vykonanie exekúcie až do času, keď z dôvodu posúdenia neprijateľnosti a neplatnosti rozhodcovskej doložky exekučným súdom, došlo k zastaveniu exekúcie. Účinky zastavenia exekúcie je potrebné na účely ďalšieho vymáhania pohľadávky prirovnať k stavu zrušenia rozhodcovského rozsudku. Premlčacia doba teda neuplynula, spočívala od podania žaloby na rozhodcovskom súde po zastavenie exekúcie. Poukázal na právoplatné rozhodnutia prvostupňových súdov s obdobným nárokom.

7. Súd I. inštancie po vykonanom dokazovaní zistil skutkový stav, podľa ktorého dňa 8.10.2007 uzavrel predchodca žalobcu a žalovaný zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej bol žalovanému poskytnutý úver vo výške 995,81 eur, ktorý sa zaviazal vrátiť formou pravidelných 40 mesačných splátok vo výške 38,53 eur s ročnou úrokovou sadzbou 23%, s celkovými nákladmi spotrebiteľa 456,03 eur.

8. Zosplatenie úveru nastalo dňa 2.10.2008, žaloba na rozhodcovskom súde bola podaná dňa 3.6.2010, vykonateľnosť rozhodcovského rozsudku nastala dňa 29.7.2011, návrh na vykonanie exekúcie bol podaný dňa 25.7.2011, k zastaveniu exekučného konania došlo dňa 29.4.2014. Následne bol dňa 5.3.2015 podaný návrh na exekúciu. Žaloba na Okresnom súde Banská Bystrica bola podaná dňa 30.10.2018.

9. Pohľadávka voči žalovanému bola postúpená zmluvou o postúpení pohľadávok dňa 15.12.2010 od Poštovej banky, a.s. na BOSSNUT INVESTMENTS LIMITEDA. Dňa 24.2.2011 od BOSSNUT INVESTMENTS LIMITEDA na PRO CIVITAS s.r.o. Dňa 15.12.2014 od PRO CIVITAS s.r.o. na žalobcu BENCONT INVESTMENTS, s.r.o. ako postupníkom.

10. Na základe vyššie uvedeného mal súd za to, že išlo o spotrebiteľskú zmluvu. Podľa názoru súdu uplatnením práva na rozhodcovskom súde nedošlo k spočívaniu premlčacej doby. Premlčacia lehota nespočíva, pretože v zmysle § 112 Občianskeho zákonníka žaloba nebola podaná na príslušnom orgáne. Právo veriteľa v prípade, ak rozhodcovská doložka bola vyhlásená za neprijateľnú podmienku, a preto je neplatným zmluvným dojednaním podať žalobu na príslušnom súde, bude premlčané, lebo neexistuje mechanizmus (procesný postup) pre ďalší postup vo veci, a to už formou postúpenia veci inému príslušnému orgánu na ďalšie konanie, alebo formou klauzuly obdobnej § 19 zákona o

rozhodcovskom konaní; zachovanie účinkov podanej žaloby a spočívanie plynutia premlčacej doby tak nie je pre tento prípad nikde zakotvený, preto neostáva súdu nič iné len konštatovať, že účinky spočívania nenastávajú. Samotné rozhodcovské konanie, ale aj exekučné konanie bolo vedené bez toho, aby sťažovateľka mala k dispozícii právoplatné a vykonateľné rozhodnutie právomocným orgánom. Premlčacia doba sa preto nezastavila a plynula po celý čas ako rozhodcovského, tak aj exekučného konania, a preto sťažovateľka musí niesť následky jej plynutia.

11. Premlčacia doba začala plynúť dňa 2.10.2008 a uplynula 2.10.2011, s ohľadom na doručovanie výzvy žalovanej a uplynutí 10 dňovej lehoty na splnenie záväzku, najneskôr uplynula koncom roka 2011, no žaloba bola podaná až v roku 2019, teda 8 rokov po uplynutí premlčacej doby. Žalobca si síce nárok uplatnil na rozhodcovskom súde, ktorý žalobe rozhodcovským rozsudkom vyhovel v celom rozsahu. Potom bol u súdneho exekútora podaný návrh na vykonanie exekúcie. Žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola uznesením súdu z dôvodu posúdenia rozhodcovskej doložky ako neprijateľnej zmluvnej podmienky, následkom čoho nebolo možné založiť právomoc rozhodcovského súdu na vydanie rozhodcovského rozsudku (ktorý je de facto nulitným právnym aktom) zamietnutá. Po právoplatnosti uznesenia o zamietnutí poverenia na vykonanie exekúcie bolo exekučné konanie zastavené.

12. S prihliadnutím na vyššie uvedené právne závery o nespočívaní plynutia premlčacej doby počas vedenia rozhodcovského konania a aj následného exekučného konania, pokiaľ rozhodcovský súd (súladne s aktuálnou rozhodovacou činnosťou súdov Slovenskej republiky) konštatuje, že bol v rozhodcovskom konaní vydaný rozhodcovský rozsudok predložený všeobecnému súdu v rámci exekučného konania ako exekučný titul, ktorý bol v exekučnom konaní určený za nulitný z dôvodu neplatnosti rozhodcovskej zmluvy/doložky (t.j. pre absenciu právomoci rozhodcu rozhodcovský rozsudok vydať) premlčacia doba v takýchto prípadoch v priebehu celého rozhodcovského a exekučného konania nespočívala. Rozhodcovské konania ako aj exekučné konanie boli vedené bez toho, aby mal žalobca k dispozícii právoplatné a vykonateľné rozhodnutie vydané právomocným orgánom, na základe čoho nie sú splnené podmienky na spočívanie plynutia premlčacej doby v zmysle § 112 Občianskeho zákonníka (bližšie napr. rozsudky Krajského súdu v Žiline sp. zn. 5Co/349/2015 zo dňa 25.08.2015, Krajského súdu v Prešove sp. zn. 12Co/52/2014, Krajského súdu v Trnave sp. zn. 25Co/514/2014 zo dňa 24.06.2015, Krajského súdu v Žiline sp. zn. 6Co/220/2017 zo dňa 29.11.2017). S uvedenými právnymi názormi sa súd v plnom rozsahu stotožnil.

13. Obdobný právny názor zastal v najnovšej judikatúre aj Ústavný súd Slovenskej republiky, ktorý v rozhodnutí III. ÚS 572/2017 zo dňa 20.09.2017 a II. ÚS 149/2018 zo dňa 8.3.2018 k otázke plynutia premlčacej doby v súvislosti s rozhodcovským konaním, ktorého rozhodnutie bolo súdom posúdené ako nulitné, uviedol že premlčacia doba neplynie od uplatnenia nároku aj na takom orgáne, akým je rozhodcovský súd, avšak v konkrétnej prerokovanej veci bola exekúcia vedená na okresnom súde zastavená z dôvodu, že rozhodcovská doložka ako neprijateľná zmluvná podmienka je neplatným zmluvným dojednaním, a preto sa na ňu prihliada tak, ako keby nebola v zmluve uvedená.

14. Judikatúra nevyžaduje, aby na každý argument strany, aj na taký, ktorý je pre rozhodnutie bezvýznamný, bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia. Ak však ide o argument, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúci, vyžaduje sa špecifická odpoveď práve na tento argument (Ruiz Torija c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-A, s. 12, § 29; Hiro Balani c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-B; Georgiadis c. Grécko z 29. mája 1997; Higgins c. Francúzsko z 19. februára 1998. Ústavný súd SR vyslovil, že: "súčasťou obsahu základného práva na spravodlivý proces je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t.j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu". (porovnaj IV. ÚS 115/03). Poukazom na uvedené súd nepovažoval za potrebné sa vyjadrovať k ostatným námietkam žalovaného ako napr. k aktívnej legitímácii, nakoľko tieto sú pre rozhodnutie v merite veci bez významu, keďže na základe vyššie uvedeného, neostávalo súdu nič iné, len zamietnuť žalobu kvôli premlčanému nároku.

15. Výrok o trovách konania súd prvej inštancie odôvodnil podľa ust. § 255 ods. 1, § 262 odsek 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“).

16. Proti rozsudku podal odvolanie včas žalobca. Odvolanie právne odôvodnil ust. § 365 odsek 1 písm. a), b), d), e), f), g), a h) C.s.p. Žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu I. inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, alternatívne aby žalobe vyhovel v celom rozsahu a žalovaného zaviazal na náhradu trov konania vrátane trov právneho zastúpenia, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku. S názorom súdu I. inštancie sa žalobca nestotožnil, nakoľko rozhodcovský rozsudok nebol vyhlásený za neplatný, resp. nulitný právny akt a preto nemožno konštatovať nespočívanie plynutia premlčacej doby a tento rozhodcovský rozsudok nebol vyhlásený ani za neprijateľnú zmluvnú podmienku riadnym súdnym rozhodnutím, teda v danom prípade absentuje právny titul, podklad, súdne rozhodnutie, na základe ktorého by súd dospel k uvedenému záveru o nespočívaní plynutia premlčacej doby.

17. V takomto prípade žalobca považoval rozhodnutie súdu I. inštancie za arbitrárne, nesprávne a nezákonné s odňatím práva na spravodlivý proces. Právny predchodca žalobcu, Poštová banka, a. s., vyhlásila úver za predčasne splatný dňa 02.10.2008, pričom premlčacia doba začala prvýkrát plynúť 03.10.2008. Následne právny predchodca žalobcu podal žalobu na Rozhodcovský súd sp. zn. IBB0610178, ktorá bola doručená dňa 03.06.2010, pričom táto skutočnosť vyplýva z odôvodnenia rozhodnutia rozhodcovského súdu, prvá veta. A teda žalobca vyčerpal zo zákonnej trojročnej premlčacej doby 1 rok a 8 mesiacov.

18. Právny predchodca žalobcu podal dňa 25.07.2011 návrh na vykonanie exekúcie na podklade Rozhodcovského rozsudku sp. zn. IBB0610178 avšak exekučný súd Uznesením sp. zn. 17Er/399/2011 zo dňa 25.07.2011 zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, pričom toto Uznesenie nadobudlo právoplatnosť v spojení s Uznesením Krajského súdu v Prešove sp. zn. 8CoE/98/2012. Následne podal žalobca dňa 02.03.2015 návrh na vykonanie exekúcie, pričom exekučný súd uznesením sp. zn. 21Er/603/2015 zamietol žiadosť súdneho exekútora na vykonanie exekúcie. Následne podal žalobca žalobu o zaplatenie na Okresný súd Banská Bystrica sp. zn. 9Up/954/2018. A teda nakoľko prebiehalo konanie pred rozhodcovským súdom a následne exekučné konanie, žalobca nevyčerpal 3 roky z premlčacej doby. Žalobca vyčerpal spolu zo zákonnej trojročnej premlčacej doby 916 dní. Na uvedené žalobca poukázal v konaní vo vyjadrení k odporu žalovanej. Žalobca má za to, že počas konania na rozhodcovskom súde a počas exekučného konania premlčacia doba neplynula, ale spočívala v zmysle ust. § 112 Občianskeho zákonníka. Žalobca na túto situáciu aplikuje ten stav, keď súd na podklade žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku zruší rozhodcovský rozsudok a následne pokračuje v konaní na podklade pôvodnej žaloby alebo vzájomnej žaloby v zmysle § 43 ods. 1 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní.

19. Podľa názoru žalobcu pri zrušení rozhodcovského rozsudku súdom na podklade žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku ako aj pri zastavení exekučného konania na podklade rozhodcovského rozsudku dochádza k prelomeniu materiálnej vykonateľnosti exekučného titulu (rozhodcovského rozsudku), avšak pri zrušení rozhodcovského rozsudku súdom, súd pokračuje v konaní v zmysle § 43 ods. 1 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní, pričom ak dôjde k zastaveniu exekučného konania na podklade rozhodcovského rozsudku, súd v konaní nepokračuje a pohľadávka sa stáva nevykonateľná.

20. Je potom nepochybné, že, veriteľ napriek tomu, že postupoval pri uplatnení a vymáhaní svojej pohľadávky podľa platných právnych noriem a právne aprobovaným spôsobom, dostal sa do situácie, v ktorej sú popreté jeho legitímne očakávania, že exekučný titul bude možné vykonať, čo je v príkrom rozpore s princípom právnej istoty. Na základe uvedeného má žalobca zato, že súd v napadnutom rozhodnutí nesprávne posúdil plynutie a pretrhnutie premlčacej doby. Výklad súdu uvedený v napadnutom rozhodnutí je v rozpore v princípom legitímnych očakávaní, nakoľko takýto výklad by veriteľa staval do situácie kedy si postupom v súlade so zákonnými ustanoveniami uplatňuje svoju pohľadávku, avšak v konečnom dôsledku si ju nemôže uplatňovať.

21. Podľa právneho názoru žalobcu je predmetné rozhodnutie vo svojom odôvodnení nepreskúmateľné. Základom odôvodnenia súdneho rozhodnutia sú tie tvrdenia, ktorými súd podopiera svoj záver. Požiadavky na odôvodnenie rozhodnutia súdu sú požiadavky na argumentáciu v odôvodnení, pričom ide o také pravidlá argumentácie, ktoré musia byť dodržané v každom súdnom rozhodnutí. Má za to, že nedostatočným odôvodnením súdneho rozhodnutia porušil súd práva žalobcu vychádzajúce z čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky.

22. K odvolaniu žalobcu sa vyjadrila žalovaná. K tvrdeniu žalobcu, že premlčacia doba nespočíva, pretože v zmysle § 112 Občianskeho zákonníka žaloba nebola podaná na príslušnom orgáne poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne sp.zn. 5Co/264/2017 zo dňa 10.1.2018 v obdobnej právnej veci, kde žalobca vystupoval ako žalobca a kde v odvolaní použil tú istú argumentáciu a uviedol tie isté rozhodnutia okresných súdov prekonané aktuálnou judikatúrou, kde odvolací súd uviedol, že „ak žalobca uplatnil svoje právo na rozhodcovskom súde, ktorý nemal právomoc vydať rozsudok v dôsledku neplatnej rozhodcovskej doložky, nejde o uplatnenie práva u príslušného orgánu, a tým nie je splnená podmienka v zmysle ust. § 112 Občianskeho zákonníka, na čo nadväzuje uplatnenie práva na exekučnom súde na základe nulitného právneho aktu.“ Rozhodnutie súdu ako orgánu verejnej moci nemusí byť totožné s očakávaniami a predstavami žalobcu, ale z hľadiska odôvodnenia musí spĺňať parametre zákonného rozhodnutia v zmysle ust. § 220 C.s.p. Vzhľadom k tomu, že súd I. inštancie vo veci úplne zistil skutkový stav, na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a vec správne právne posúdil, navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil. Zároveň si uplatnil aj trovy odvolacieho konania.

23. Dňa 28.8.2019 bol súdu prvej inštancie doručený návrh Občianskeho združenia Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov, so sídlom Šafárikovo nám. 7, 811 02 Bratislava, IČO 42 362 962 na pribratie do konania ako osobitný subjekt na stranu žalovaného. Súdom prvej inštancie boli žalované vyzvané, aby v lehote 5 dní oznámili súdu či súhlasia s tým, aby občianske združenie vystupovalo ako osobitný subjekt na strane žalovaných s doložkou, že ak sa v lehote nevyjadria súd bude mať za to, že s pribratím nesúhlasia. Na výzvu súdu sa žalovaná nevyjadrila.

24. Odvolací súd príslušný na rozhodnutie o odvolaní § 34 C.s.p., vzhľadom na včas podané odvolanie, preskúmal rozhodnutie v jeho napadnutej časti, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ustanovenia § 379 a nasl. C.s.p., bez nariadenia pojednávania (§ 385 C.s.p. a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

25. Vo veci sa v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností bol vyvodený správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje.

26. Podľa ustanovenia § 100 odsek 1 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa odseku 2, premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva. Tým nie je dotknuté ustanovenie § 105. Záložné práva sa nepremlčujú skôr, než zabezpečená pohľadávka.

27. Podľa ustanovenia § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

28. Podľa ustanovenia § 112 Občianskeho zákonníka, ak veriteľ v premlčacej dobe uplatní právo na súde alebo u iného príslušného orgánu a v začatom konaní riadne pokračuje, premlčacia doba od tohto uplatnenia po dobu konania neplynie. To platí aj o práve, ktoré bolo právoplatne priznané a pre ktoré bol na súde alebo u iného príslušného orgánu navrhnutý výkon rozhodnutia.

29. Odvolací súd na úvod uvádza, že súd prvej inštancie postupoval správne pokiaľ právny vzťah založený Zmluvou o úvere medzi žalovaným a právnym predchodcom žalobcu vyhodnotil ako vzťah spotrebiteľský. Spotrebiteľský charakter sporu nebol žalobcom v konečnom dôsledku spochybnený.

30. Odvolací súd poukazuje na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp.zn. II. ÚS 149/2018-24 zo dňa 8. marca 2018, kde ústavný súd na neverejnom zasadnutí prerokoval sťažnosť spoločnosti v obdobnej právnej veci, ktorá aj v tomto súdnom konaní vystupuje ako žalobca a konštatoval záver cit. „Opodstatnenosť sťažnosti podľa čl. 127 ods. 1 ústavy vo veciach bagatelných prichádza totiž do úvahy iba v prípadoch extrémneho vybočenia zo štandardov, ktoré sú pre postupy zisťovania skutkového základu sporu a pre jeho právne posúdenie esenciálne (porov. IV. ÚS 358/08), resp. v

prípadoch, ak pôjde o intenzitu zásahu kolidujúcu s podstatou a zmyslom základných práv a slobôd (porov. nález Ústavného súdu Českej republiky sp. zn. III. ÚS 1996/13, bod 27). 7.3 Takéto vybočenie zo štandardov riadneho súdneho konania, resp. intenzitu zásahu kolidujúcu s podstatou a zmyslom základných práv a slobôd ústavný súd navyše v napadnutých rozsudkoch nenašiel. Súd odpovedali na všetky ťažiskové premenné v danej veci jasne a ústavne udržateľne formulovali svoje závery o (i) premlčaní pohľadávky sťažovateľky voči žalovanej, (ii) nezastavení plynutia premlčacej doby za čas, keď sťažovateľka (jej právny predchodca) uplatnila nárok na rozhodcovskom súde a tento vydal aj rozsudok, (iii) vyhodnotení rozhodcovského rozsudku ako nulitného (nespôsobilý exekučný titul), keďže samotná rozhodcovská doložka v úverovej zmluve bola postihnutá absolútnou neplatnosťou, v dôsledku čoho rozhodca nemal právomoc rozhodnúť v rozhodcovskom konaní o uplatnenom nároku. Tieto závery a ich odôvodnenie nie je možné hodnotiť ako arbitrárne a je nutné ich považovať za výraz autonómneho súdneho rozhodovania, do ktorého ústavný súd nie je oprávnený v tomto prípade zasahovať.“ (Porovnaj aj uznesenie ÚS SR III. ÚS 572/2017-19 zo dňa 20. septembra 2017)

31. Odvolací súd vzhľadom na citované rozhodnutie ústavného súdu nevzhliadol dôvody, pre ktoré by sa mal odkloniť od tejto ustálenej praxe najvyšších súdnych autorít.

32. Judikatúra súdov, vrátane Európskeho súdu pre ľudské práva, nevyžaduje, aby na každý argument strany bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia. (Pozri rozsudok Georgiadis proti Grécku z 29. mája 1997, sťažnosť č. 21522/93, Zbierka rozsudkov a rozhodnutí 1997-III; rozsudok Higginsová a ďalší proti Francúzsku z 19. februára 1998, sťažnosť č. 20124/92, Zbierka rozsudkov a rozhodnutí 1998-I; uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky z 23. júna 2004 sp. zn. III. ÚS 209/04)

33. Odvolací súd uvádza, že súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav veci, správne vyhodnotil jednotlivé dôkazy, ako aj správne právne vec posúdil. Z týchto dôvodov odvolací súd považuje odvolanie za nedôvodné a vzhľadom na vyššie uvedené dôvody odvolací súd v zmysle ustanovenia § 387 C.s.p. rozsudok v jeho napadnutej časti potvrdil ako vecne správny.

34. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 odsek 1 C.s.p. v spojení s § 255 odsek 1 C.s.p. tak, že žalovaná má právo voči žalobcovi na náhradu trov odvolacieho konania.

35. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 odsek 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 odsek 2 C.s.p. v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 odsek 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).